

legemsøvelser ikke vil kunne vælges som liniefag, men udelukkende skal være obligatorisk fag på seminarierne, hvorfor det af hensyn til undervisningens kvalitet vil være ønskeligt, at den heromhandlede gruppe af studerende fritages. Afgørelse om fritagelse i henhold til stk. 3 må foretages ved afslutningen af uddannelsens første år, således at seminariet har erfaringerne i dette år som baggrund for afgørelsen.

I stk. 4 fastslås muligheden for fritagelse for den obligatoriske undervisning i sang for studerende, der skønnes ikke at kunne få tilstrækkeligt udbytte af denne undervisning. Bestemmelsen svarer til lov af 11. juni 1954 § 24, stk. 3, idet man dog finder, at seminariet på egen hånd må kunne fritage den studerende.

Det bemærkes, at det er udvalgets opfattelse, at der bør gives studerende, der i henhold til disse bestemmelser fritages for et eller flere fag, mulighed for at vælge supplerende uddannelse i et eller flere andre fag eller områder, f. eks. i form af tilvalg af et ekstra liniefag eller/og et tillægsgag.

Bestemmelsens stk. 5 svarer ganske til § 24, stk. 4, i lov af 11. juni 1954.

Til § 9.

I lov af 11. juni 1954 § 12, stk. 3, og § 15, stk. 4, findes bestemmelser om udskillelse af afgjort uegnede studerende fra seminarierne. Disse udskillelsesbestemmelser tager i alt væsentligt sigte på studerende, der rent fagligt ikke kan opfylde seminariernes krav, og de har deres begrundelse i den med 1954-loven indførte ordning, hvorefter der i en lang række fag ikke afholdes prøver på seminariet.

Efter nærværende lovforslag, der principielt indeholder ønske om prøve i alle fag, synes udskillelsesbestemmelsen med faglig begrundelse ikke påkrævet. Når der imidlertid i § 3 ud over kravet om studentereksamen eller adgangsprøve er fastsat særlige betingelser for optagelse, må udvalget anse det for rigtigst, at det af loven klart fremgår, at også fortsættelse af en påbegyndt uddannelse må være afhængig af, at disse betingelser er opfyldt, således at en studerende må ophøre med uddannelsen, hvis det efter optagelsen på seminariet viser sig, at han ikke opfyldte betingelserne ved optagelsen, eller hvis han ikke længere opfylder dem.

Til § 10.

Som resultat af sine overvejelser finder udvalget, at afholdelse af prøve i faget praktisk skolegerning må anses for uigennemførlig, såfremt prøven skal have en sådan form, at der skabes et tilstrækkeligt sikkert grundlag for bedømmelse. Det foreslås der-

for, at der i stedet for prøve gives en standpunktsbedømmelse. Bedømmelsen foreslås udtrykt dels i en samlet karakter, dels i en i enkelte standardudtryk forment vurdering af væsentlige elementer og funktioner, som indgår i en lærers gerning, og som — hvad man må tillægge særlig betydning — lader sig iagttage og vurdere. De pågældende funktioner er: forberedelse og tilrettelæggelse af undervisningsstoffet, sproglig fremstilling, brug af anskuelsemidler; evne til at skabe interesse og aktivitet, kontakt med eleverne. Vurderingen gives i enkelte udtryk inden for en 5 + 1-trins skala, f. eks.: udmærket, noget over middel, middel, noget under middel, ret ringe, uantagelig.

Såfremt det i visse tilfælde skulle være ønskeligt at gøre opmærksom på særlige forhold, som ikke kommer til udtryk i den øvrige vurdering, vil supplerende bemærkninger kunne tilføjes.

Uddannelsen i praktisk skolegerning afsluttes ved udgangen af 3. uddannelsesår, idet den studerende på dette tidspunkt må gøres bekendt med, om han (hun) kan erklæres for bestået i dette fag, for at kunne afgøre, om han (hun) vil indstille sig til afsluttende prøver efter 3½ års forløb. En studerende der ikke erklæres for bestået i faget, må henvises til fortsat uddannelse i praktisk skolegerning.

I sang med undervisning i henhold til § 7, stk. 1, nr. 4, afholdes ingen prøve; men den studerendes deltagelse i undervisningen indgår i den vurdering, der finder sted ved udgangen af 1. uddannelsesår.

I de obligatoriske kurser afholdes ingen prøve. Nogle kurser er at betragte som supplement til visse fag, medens andre er af almen art, f. eks. kursus i biblioteksorientering og studieteknik, eller falder uden for fagene, f. eks. kursus i færdslæse.

I de øvrige fag afholdes prøve, således at der efter fagets eller disciplinens art afholdes skriftlig eller mundtlig prøve eller såvel skriftlig som mundtlig prøve. Prøve afholdes ligeledes i de i § 7, stk. 2, anførte tillægsgag.

Ved afslutningen af uddannelsens 1. år afholdes en prøve (forprøven), som skal være bestået, inden den studerende kan gå videre i uddannelsen. Imidlertid må det anses for hensigtsmæssigt, at der efter afholdelsen af forprøven foretages en vurdering af de studerende, i hvilken ikke alene resultatet af forprøven, men også en bedømmelse af den studerendes standpunkt i de øvrige fag, i hvilke der har været undervist i 1. uddannelsesår, indgår. Ved vurderingen af arbejdet i faget praktisk skolegerning må man dog tage i betragtning, at de studerende efter ét års forløb kun er ved begyndelsen af den praktisk-pædagogiske uddannelse.

Efter den samlede vurdering foreligger tre mu-